

Praksis på VIA university college, Viborg

Navn: Mariann Solheim, Universitetet i Agder, Norge

Praksissted: Viborg, Danmark

Studieperiode: Uke 8-25, 2010

1. Innledning

Viborg er den eldste byen i Jylland i Danmark. Byen har ca. 34 000 innbyggere. Byen er full av kulturelle innspill og det var mange muligheter for å få med seg et innslag av den danske kulturen og natur. Jeg skulle utveksle hele mitt 4.semester og følge 6. studieenhet sammen med de danske studentene.

2. Beskrivelse av praksissted

Mitt 4.semester inneholder en praksis periode med medisinsk og med kirurgisk fokus. Jeg var 2 uker på en avdeling som ligger på pasienthotellet som er knyttet til sykehuset som ligger i Viborg, *regionhospitalet Viborg, Skive og Kjellerup*. Der de arbeidet etter et nytt og spennende konsept som heter et accelerert pasientforløp og behandlet pasienter som enten skulle ha en hofteoperasjon eller kne operasjon. Jeg fulgte pasienter både i den pre- per og postoperative fasen. Resten av perioden skulle jeg være på en spesialisert avdeling, *paraplegifunksjonen*. Dette er et rehabiliteringssenter der de arbeider med opptrening av mennesker som av skade eller sykdom har fått skadet sin ryggmarg. Man arbeidet i et team av sykepleiere, ergoterapeuter, fysioterapeuter, psykolog og leger. Jeg hadde ikke så mye kunnskap om dette emnet før jeg kom til Danmark og vi hadde ikke hatt så mye teori innenfor dette området. Man var innom mange sykepleieroppgaver og man fikk utviklet mye av sin kompetanse innenfor de fleste områder i sykepleierfaget. Jeg synes begge stedene har vært spennende og jeg har fått mange gode erfaringer som jeg ikke kunne ha fått i Norge.

3. Beskrivelse og refleksjon av lærersituasjoner

Jeg hadde mange gode lærersituasjoner og jeg fikk lært mye om de forskjellige områdene som de arbeidet med på avdelingene. Siden jeg hadde en så lang periode som jeg hadde på paraplegifunksjonen fikk jeg satt meg godt inn i avdelingens rutiner, områder og ble godt kjent med ansatte og pasienter.

4. Evaluering av praksissted

Velkomst: Jeg hadde avtalt med å møte med en norsk jente som gikk på den samme skolen som jeg skulle gå på, hun skulle vise meg rundt på skolen og gi meg nøkkel til kollegiet som jeg skulle bo på i perioden. Jeg så henne ikke mer den

dagen, men det var godt å vite at det var noen som ventet på deg og kunne hjelpe deg med å komme litt på plass den første dagen.

Studiemiljø: Jeg syns ikke det var det største studiemiljøet på skolen. Det var et samlingssted, men det var ikke åpent i den perioden jeg var der. Ellers så bodde jeg på et kollegiet, og det var alltid noen og snakke med. I praksis møtte jeg andre studenter som jeg arbeidet sammen med om oppgaver og annet på avdelingen.

Selvevaluering: Jeg syns det gikk bra i praksis og jeg fikk kommet godt inn i avdelingen og de oppgaver som var der. Jeg Jobbet også med en studiebok, som jeg følgende skrev refleksjon over de forskjellige emner som var på avdelingen, min kontaktsykepleier kom da med kommentarer over hva jeg skulle arbeide videre med. Ellers var jeg med å holde undervisning for de andre studenter på avdelingen. Dette gav meg mulighet til å gjennomgå den teorien som jeg har hatt i de andre semester og det gjorde det lettere og sette teori og praksis sammen.

Bo forhold: Det var helt ok. Jeg bodde på et kollegiet, der jeg hadde 14 kvm og eget bad og delte kjøkken sammen med 8 andre og det kostet 1500 i mnd. Kollegiet lå på selve skolen og det var sentralt til både sykehuset, sentrum og tog/buss stasjon.

Økonomi: Jeg hadde lån og stipend fra lånekassen og stipendet fra Nordplus kom godt med. Danmark er et litt billigere land og bo i enn Norge, spesielt når det kommer til dagligvarer og husleie.

Kultur: Når man bor i et land i en så lang periode jeg har gjort vil man etter hvert legge merke til kulturforskjeller. Jeg trodde ikke at det ville være noen forskjeller fra Norge til Danmark, men det var det. Jeg syns at danskene er for det første mer åpne for å møte nye mennesker. De er også hjelpsomme og gjestfri. Danmark kjører også en annen politikk enn det Norge gjør, og dette ga noen ganger tydelige forskjeller. Jeg er fornøyd med de menneskene jeg har truffet og den åpenhetene jeg møtte på mitt opphold i Danmark og det er et deilig sted og bo.

Kommunikasjon/språk: Jeg hadde ikke så mange problemer med å forstå språket. Men noen hadde problemer med å forstå meg. Det er ikke store forskjeller fra dansk og norsk og etter en periode fant man ut av hvilke ord man ikke kunne si hvist man ønsket og bli forstått, og man tok fort de danske ordene og deler av språket som sitt eget. Jeg snakket "Norsk-dansk" når jeg var i avdelingen, dette gjorde at pasienter og ansatte forstod meg bedre og all ting gikk mye bedre. Jeg syns det er viktig at når man skal kommunisere spesielt med pasienter at det forstår deg og at det ikke skal bli mange misforståelser.

Lærer/kontaktsykepleier-oppfølging/ tilbakemelding: Når jeg kom til Danmark var de ikke helt informert over hva jeg skulle igjennom på mitt semester. Jeg skulle egentlig hatt 6 uker kirurgisk praksis, men fikk kun 2 uker. Men jeg fikk god oppfølging og tilbakemeldning på de 2 uker jeg var på avdelingen, og ser tilbake på det som en god opplevelse. På paraplegien var der jeg skulle vurderes ettersom jeg

skulle ha min lengste periode der. Det var her heller ikke helt klart hva jeg skulle være gjennom. Jeg ble en del av 6.studieenhet (som er 1 år lenger enn meg) på studiet, de hadde også vært en lengre periode i praksis enn det jeg hadde, dette var min 2. praksis og jeg hadde litt andre mål enn det de hadde på 6.studieenhet. Jeg fikk derfor litt problemer i begynnelsen med hva jeg egentlig skulle vurderes etter. Jeg og min kontaktsykepleier ble derfor enige i at vi skulle følge mine planer fra universitetet i Agder, dette synes jeg fungerte godt.

Min kontaktsykepleier fulgte meg godt i begynnelsen og jeg ble satt godt inn i avdelingen og jeg ble trygg på denne måten, etter hvert fikk jeg være mer selvstendig. Jeg jobbet også med studiebok og arbeidet mot å oppnå mine mål, noe jeg synes fungerte bra. Ellers hadde jeg en 2 lærere fra skolen som også fulgte meg opp, de var med på midtveisevaluering og sluttevaluering og var tilgjengelig for spørsmål og samtaler.

Hjemme i Norge hadde jeg også en kontakt som skulle følge meg opp og jeg skulle sende hjem 1 oppgave og refleksjoner over perioden.

5. Gode råd videre

Syns det er viktig at neste gang man sender utvekslingsstudenter, burde det være helt avklart hva man som student kan forvente og hvordan man skal bli vurdert. Jeg følte at jeg kom til et semester der de stilte for høye krav til meg, spesielt siden jeg var på et lavere nivå enn de andre studentene på det semesteret jeg skulle ta del i. Dette var en vanskelig situasjon og man viste ikke helt hvordan man skulle ordne det, jeg var heldig som hadde en god kontaktsykepleier og veiledere som hjalp meg i prosessen og var villige til å følge mine arbeidskrav og mål.

Det har alt i alt vært en god opplevelse og jeg har fått mange gode erfaringer som jeg kommer til å ta med meg videre. Syns alle som har mulighet til det skal utveksle og prøve noe helt nytt og spennende.